

Τοῖς ἐντευξομένοις.

Σκοπὸς τῆς δημοσιεύσεως τῶν εἰσοδίων πέντε εἰς Κρήτην πλόων μου (ἀπὸ Ὀκτωβρίου 1867 μέχρι Δεκεμβρίου 1868) εἶναι, ἵνα χορηγηθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὴν σελίδα ἐκείνην τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἧτις μετὰ πένθους θέλει ἀναφέρει τὴν ἡρωϊκὴν, ἀλλ' ἀτυχῆ τῆς Κρήτης ἐπανάστασιν.

Τακτικῶς ἐν τῇ ἀτμοπλοίᾳ πάντοτε κρατῶν ἀκριβῆς ἡμερολόγιον, ἐκθέτω τὰ καθ' ἕκαστον πλοῦν μεθ' ὅλης τῆς ἀκριβείας καὶ ἀληθείας, αὐτὰ τὰ πράγματα ἀφηγούμενος, ἄνευ καλλιπείας, ἄνευ προσθήκης, ἄνευ ἀφαιρέσεως, ὥστε ὁ ἀναγνώστης ἔχει ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ αὐτὴν καὶ μόνην τὴν τῶν γεγονότων ἀλήθειαν.

Εἰς τὴν κατ' ἀξίαν ἐκτίμησιν τῶν πλόων τούτων ἐφείλει ἕκαστος νὰ ἔχη γνώσιν τῶν ἐξῆς περιστάσεων.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ὀκτωβρίου 1867 προσεκληθῆναι παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας κατ' αἰτησίην μου νὰ λάβω μέρος εἰς τοὺς κινδυνώδεις πλοῦς εἰς Κρήτην. Εἶχεν ἤδη καταστραφῆ τὸ ἀτμόπλοιον Ἀρκάδιον, οἱ δὲ Τούρκοι ἐνθαρρυνθέντες προσεῖχον ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν θάλασσαν, καλῶς ἐνοήσαντες, ὅτι, ἐὰν ἐννευθῶσι νὰ ἐμποδίσωσι τὰ ἀτμόπλοια ἡμῶν τῶν νὰ εἰσάγωσιν εἰς Κρήτην τροφὰς καὶ πολεμφοδία, ἢ ἐπανάστασις κατέβηκεν ἄνευ κόπου. Διὰ ταῦτα, ἀφοῦ ἐπιμόνας καὶ βαθμηδὴν κατέσχον διὰ ξηρῶς ὄσω πλείοτερα παράλια μέρη ἠδυνήθησαν, εἰς ἃ ἡ Ἑνωσις προσωριζέτο, περιέστειλαν τὸν ἀποκλεισμὸν εἰς ὀλίγα μέρη, ὥστε εὐκόλως ἤδη ὁ στόλος ἠδύνατο νὰ φυλάττη αὐτά. Ἐπέτυχον λοιπὸν τοῦ σκοποῦ, καὶ ὁ ἀποκλεισμὸς τότε ὁ κατὰ θάλασσαν ἦτο λίαν στενός. Ὀλίγω πρότερον τὰ πλοῖα ἡμῶν εἶχον ὅλην σχεδὸν τὴν παραλίαν τῆς Κρήτης περὶ τὰ 300 μίλλια ἐλευθέρην, ἵνα ἀδελφικῶς ἀποβιβάζωσι φορτία, ὅπου εὐκολώτερον ἦτο τὴν ὄψεσιν ὀλίγων μόνον ἔμενον ἀκταί, καὶ αὗται διὰ τὸ μικρὸν τοῦ διαστήματος εὐκό-